

τῆς, ἥτις εἶνε, λέγει, ἡ πλημμελής οἰκονομικὴ πολιτικὴ, ἡ ἐπιβαλοῦσα τῇ χώρᾳ δαπάνας ὑπερβαίνουσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ δαπάνας κατὰ μέγα μέρος ἀπροόπτους, πρὸς δὲ ἀνταπεκρίθη διὰ μεγάλων δανείων, διομολογηθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἐνδεικνύει μέσον θεραπείας. — Συνιστᾷ εἰς τὰ ἰταλικά ἀποταμιεύματα νὰ μὴ δαπανῶνται ἐκτὸς τῆς χώρας ἀλλὰ τὸ ἐντεῦθεν ἀγαθὸν βραδύτατα θὰ προέκυπτε καὶ εἰ ποτε εἰσκηκούστο ἡ συμβουλὴ αὐτοῦ, ἐνῶ τὸ ἀναντιρρόπον εἶνε ὅτι ἡ Ἰταλία εὐρίσκεται εἰς ἀδιέξοδον, ἐξ ἧς ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος. — Παραγωγικώτερα ἡδύνατο ν' ἀποβῇ ἡ ὑπ' αὐτοῦ προτεινομένη μεταρρύθμισις τοῦ ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν φόρου καὶ ἡ προσδευτικὴ φορολογία τῶν κεκτημένων καθαρὰν πρόσδοτον ὑπερπεντακισχιλίων φράγκων, λίαν ὁμῶς ἀμφίβολον ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπεδοκίμαζε τὰ νέα ταῦτα φορολογικὰ βάρη. — Τούναντίον πρὶν ἢ ταῦτα ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἤρξατο ὁ κατ' αὐτῶν πόλεμος καὶ ἤρξατο πεισματώδης ὁ πρῶτος. Ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς μαρκήσιος Ρουδίνης ἐν προσφάτῳ αὐτοῦ λόγῳ, καταμεψόμενος τοῦ κ. Γιολίττη ὡς μὴ ἐμμεῖναντος ἐν τῷ συστήματι τῶν οἰκονομικῶν, ὃς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου αὐτοῦ ὑπέσχετο, κατήγγειλε τοὺς μελετωμένους τοὺς νέους φόρους ὡς παντελῶς ἀτελες-φορήτους, τῆς χώρας ἱκανῶς ἥδη βεβαρημένης φορολογικῶς.

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Βιέννης τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις παριστάνουσιν ὁσημέραι ὀξυτέραν γινομένην τὴν ἀπὸ τῆς τολμηρᾶς ὑποβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τοῦ κόμπος Ταάφε προκύψαν κρίσιν. — Πράγματι δὲ ἡ θέσις τοῦ αὐστριακοῦ πρωθυπουργοῦ φαίνεται ὅτι ἀπέβη κατ' αὐτὰς δυσχερεστάτη, καίτοι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ εἰκοσὶ καὶ ἐνὸς μελῶν παραπομπὴ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ θεσπιζόντος τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ληφθέντα αὐστηρὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἐν Πράγᾳ τσεχικῶν ταραχῶν ἔχεν ἐρμηνευθῇ ὡς σημεῖον διαλλακτικωτέρων τῆς πλειοψηφίας διαθέσεων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, θεωρούμενον ὅτι ἔχει ἥδη εἰς χεῖρας τὴν διάλυσιν. — Τὸ δὲ παραδοξότερον εἶναι ὅτι τὴν ἐνότητά καὶ συμμαχίαν αὐτῆς ἡ μεγάλῃ ἐκείνῃ κοινοβουλευτικῇ δυνάμει, ἥτις ἐννοεῖ ἀδυσωπῶτως ν' ἀποκρούσῃ τὴς ὑπὸ τοῦ κόμπος Ταάφε ἐκπονηθείσας ἐκλογικὰς μεταρρυθμίσεις ὀφείλει αὐτῷ τοῦτῳ τῷ ὑπ' αὐτῆς πολεμικῶν νῦν πρωθυπουργῷ, ὅστις ἐπὶ ἔτη ὅλα εἰργάζετο πρὸς συνένωσιν τῶν τριῶν μεγάλων συντηρητικῶν μερίδων, ὅπως αὐταί, μόλις συνασπισθῶσι, κατ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον στρέψωσι τὰ συμμαχικά αὐτῶν ὅπλα. — Ὡς πρὸς τοὺς Πολωνοὺς, ἡλπίσθη πρὸς στιγμὴν ὅτι διετεθήσαν εὐμενέστερον πρὸς τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον· ἡ ὑποστήριξις δὲ αὐτῶν, συνδυαζομένη μετὰ τῆς τῶν Ρουθίνων, τῶν Τσέχων καὶ τῶν ἐργατικῶν στοιχείων, ἅτινα, ἐξαιρουμένων ἀνοικονομικῶν τινῶν δημοκρατικῶν, μὴδ' εἰς τὰ παραχωρούμενα ἀρκουμένω, ἀλλ' ἀπαιτοῦντων ἀπλῆν καὶ καθαρὰν τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ἐκθυμώτατα ὑπεραμύνονται τῶν μεταρρυθμίσεων, διὰ τῶν συλλαλητηρίων αὐτῶν ἀπειλῶσαντα καὶ γενικὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῆς ἐργασίας, εἰ τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίπτετο, ἡδύ-

νατο ν' ἀπαρτίθῃ ἀσθενὲς τι ἀντίρροπον κατὰ τῆς ἀριστοκρατικῆς ἀντιδράσεως. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι καὶ οὗτοι κατὰ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα κηρύττονται φανεροὶ τοῦ νομοσχεδίου πολέμοι ἐπὶ τῷ φόβῳ μὴ ἐκ τῆς σπουδαίας εὐρύνσεως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἐπωφεληθῇ ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ πρὸς ἐνάσκησιν ἐπιρροῆς ἐν Γαλικίᾳ. — Οὕτω τὸ ὑπουργεῖον Ταάφε περιέστη πρὸ τοῦ τηλεγραφουμένου διλήμματος τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου. — Τὸ πρῶτον εἶναι πιθανώτατον ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ πράξῃ· ἀλλ' ἄρα γε καὶ ἐκ τῆς νέας διαλύσεως τῆς Βουλῆς δύναται πολλὰ νὰ ἐλπίσῃ· — Ἄν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ κρατοῦν νῦν ἐκλογικὸν σύστημα, ὑπηρετοῦν ταῖς ἀριστοκρατικαῖς ἀρχαῖς μᾶλλον, βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἀποτέλεσμα ἐναντίον πρὸς τὰς ἀριστοκρατικὰς γνώμας τῆς παρουσίας πλειονοψηφίας· ἂν ἀναλογισθῶμεν ὅμως ὅτι ἡ τελικὴ τοῦ νομοσχεδίου ἀπορριψὶς θὰ ἐξετράχυνεν ἐπὶ μᾶλλον τὸν πόλεμον τῶν ἐργατικῶν καὶ δημοκρατικῶν τάξεων κατὰ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῶν ἀστών, ὅτι ἐκ τοῦ πολέμου τούτου οἱ ὀλιγώτερον ζημιωθησόμενοι δὲν θὰ εἶναι οἱ τελευταῖοι, ὧν καὶ αὐτὰ τὰ ὑλικά συμφέροντα ἀπειλοῦνται, ὅτι τέλος ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μεταρρύθμισις ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς πόθους τῆς μεγίστης πλειονοψηφίας τοῦ αὐστριακοῦ λαοῦ, συνάμα διὰφορον ὅλως νὰ ἐλπίζωμεν τὴν ἐκδοσιν. — Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ὀλίγον ἀπομακρυσμένα εἰκασίαι, πρὸ τῆς πραγματώσεως τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐπέλθωσι πολλὰ ἄλλα γεγονότα. Τὸ πάντων προδηλότατον νῦν εἶναι ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἐν Αὐστρίᾳ κατάστασις εἶναι λίαν τεταραγμένη καὶ μετέωρος, τοῦ κόμπος Ταάφε διὰ τῆς τολμηρᾶς αὐτοῦ ἐπιχειρήσεως νομίδαντος ὅτι θὰ ἐξουδετέρου τὴς πρὸ πολλοῦ ἀπειλούσας αὐτὸν δυσχερείας, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπιπεύσαντος τὴν ἐκρήξιν, ἥτις μάλιστα καὶ ἐπὶ ἄλλῃ μετ' ἐντάσεως τοιαύτης, ὅσων ἴσως δὲν ἀνέμενε. — Ἐν τούτοις εἶναι γενναῖος ἀγωνιστὴς καὶ μάχεται καρτερικώτατα, πολλάκις δὲ τοῖς τολμῶσιν ἐπιφυλάσσει ἡ νίκη.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ κ. Ἰούλιος Νικόλ, γράφει ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία», μελετήσας συλλογὴν τινὰ παπύρων, μετενεχθέντων ἐξ Αἰγύπτου διὰ δημοσίου ἐράνου καὶ εἰσαχθέντων εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς πόλεως Γενεύης, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Γενεύης» τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν αὐτοῦ. Ὁ φιλόλογος οὗτος κατ' ἀρχὰς ἐξέτησεν, ὡς εὐνόητον, ἐν τοῖς χειρογράφοις κείμενα κλασικά, μετὰ μεγίστης δὲ χαρᾶς εὑρεν ἱκανὴν ἀριθμὸν τοιαύτων. Καὶ πρῶτον πάντων εὔρε λαμπρὰ ἀποσπάσματα τῶν δύο ἐπῶν τοῦ Ὁμήρου, ὧν τινων τὸ σημαντικώτερον περιλαμβάνει τμήματι τοῦ Α καὶ τοῦ Μ τῆς Ἰλιάδος, θὰ προκαλέσῃ δὲ ἱκανὴν συζήτησιν παρὰ τοῖς κριτικοῖς, διότι ὑπάρχουσι διαφοραὶ πρὸς τὰ νῦν κείμενα. Εἴτα εὔρε μίαν σελίδα τοῦ Ὁρέστου τοῦ Εὐριπίδου, ἥτις εἶνε κατὰ χίλια περίπου ἔτη ἀρχαιότερα τῶν ἀρχαιοτέρων γινωσκτῶν χειρογράφων. Εἴτα ἔρχονται ἀποσπάσματα ἀνέκδοτα, ἥτοι διδακτικὰ ἔλεγεια περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀστέρων,

ἄνθρωπος ἢ εἰδύλλιον, περιγράφον τὴν συνάντησιν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθήνης, ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, γεγραμμένα ἐν γλαυροτάτῳ περὶ λόγῳ ἱστορικῇ κατὰ. Ἐκ τούτων δὲν εἴπατε καὶ χριστιανικὴ εὐλογία.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τῶν χειρόγραφων τῆς βιβλιοθήκης τῆς Γενεύης εἰς ἀποδεικνύονται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 16 Ὀκτωβρίου.

Πᾶσαι αἱ οικονομολογικαὶ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης ὁμοφώνως ἀποφαίνονται ὅτι ἡ ὑψισταμένη καχεξία τῶν χρηματιστηρίων δὲν εἶναι ἐφήμερος, διότι οὐ μόνον οὐδὲν τῶν προκαλούντων αὐτὴν ζητημάτων ἐλύθη, ἀλλὰ καὶ νέα ἀναφαίνονται σημεῖα ἐπανέξάνοντα τοὺς ἐνδοιασμούς τῆς μεγάλης κερδοσκοπίας, ἡ ὁποία διευθύνει τὴν κίνησιν τῶν χρηματιστηρίων. Οὕτω λοιπὸν καὶ καθ' ὅλην τὴν λήγουσαν ἐβδομάδα αἱ ἐν τῇ ἡμετέρῳ χρηματιστηρίῳ τράξεις ἦσαν λίαν περιορισμέναι, μετὰ τινὰς δὲ μικρὰς διακυμάνσεις τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα ἐπανήλθον χθὲς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς ὃ εὐρίσκοντο τὸ παρελθὸν σάββατον, ἡ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα μικρὰ ὑποτίμησις ἐπ' ὀλίγας μόνον ὥρας διήρκεσεν. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα περιστρεφόμεθα περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, διότι μόλις διαγραφῇ κινήσις τις πρὸς τινὰ διεύθυνσιν, δὲν βραδύνει νὰ ἐπελθῇ ἡ ἀντίδρασις ἐπαναβέρουσα τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν θέσιν. Ἡ κατάστασις αὕτη παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὴν γαλλικὴν ράντ καὶ τὸ ἀγγλικὸν Πάγιον, τὴν κίνησιν τῶν ὁμοίων παρακολουθοῦσι τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα, κατατασσόμενα, ὥς καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, μετὰ τῶν ἀσφαλεστέρων εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων, καθ' ὃ πολλὰκις ἀπεδείξαμεν στηριζόμενοι εἰς τὴν ἀκαταμάχητον γλῶσσαν τῶν ἀριθμῶν. Ἀνεξαργτήτως λοιπὸν τῶν γενομένων μικρῶν κινήσεων δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι τὰ ἡμέτερα χρεώγραφα διατηροῦσι σταθερὰς τὰς τιμὰς αὐτῶν μηδὲν ἐπηρεαζόμενα ἐκ τῆς ἐξακολουθοῦσης ἐκπτώσεως τῶν ἰταλικῶν καὶ τῶν ἰσπανικῶν χρεωγράφων.

Ἡ χρηματιστικὴ κατάστασις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν οὐδόλως μετεβλήθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μεγάλαι ποσότητες χρυσοῦ ἐξήλθον ἐκ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν Αἰγύπτου, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Δανιμαρκίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, ἀλλ' ἀνεπιληρωθῆσαν κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, τῶν ὁποίων τὰ χρυσώρυκεα ἐξακολουθοῦσιν ἀποστέλλοντα εἰς Ἀγγλίαν τὸ ἐκ τῶν πλουσιῶν μεταλλείων τῶν χωρῶν ἐκείνων ἐξαγόμενον πολὺτιμον μέταλλον. Ἐν τούτοις, ἐνῶ ἡ πληθώρα τῶν χρημάτων ἐξακολουθεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἀγοραῖς ὑπάρχει χρηματικὴ στενοχωρία, μὴ δυναμένη ἄλλως νὰ ἐξηγηθῇ ἢ ὅτι μεγάλοι ποσότητες χρυσοῦ κλείονται εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους ἢ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν τοῦ Βερολίνου. ὅπως χρησιμεύσωσιν ἐν ὧρα ἐκτάκτου ἀνάγκης. Ἐνεκα τούτου ἡ Τράπεζα τοῦ κράτους ἐξακολουθεῖ διατηροῦσα τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως εἰς 5 ο/ο, ὃ δὲ ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς, ἥτοι ὁ ἰδιωτικὸς τόκος ἐν Βερολίῳ εἶναι 4 1/2 τοῖς

ο/ο, ἐνῶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ τοιοῦτος τόκος εἶναι 1 1/2 — 2 τοῖς ο/ο. Εἶναι ἐννοούμενον ὅτι ἡ ἐξακολουθεῖσα ὑψώσις τοῦ τόκου ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἀγοραῖς μεγάλως συντελεῖ εἰς τὴν ἀναγκαστὴν πώσιν κερδοσκοπίας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Πάνν τούτου ὁ ἐν Βερολίῳ χρηματιστικὸς κόσμος ἀπειλεῖται ὑπο τοῦ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐπιβληθέντος φόρου εἰς τὰς πράξεις τοῦ χρηματιστηρίου. Καὶ λέγεται μὲν ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβερνῶντις ἐγκατέλειπε τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἀπόφασιν τοῦ νὰ διπλασιάζῃ τὸν ἐπὶ τῶν χρηματιστηρίων φόρον, ἀλλὰ καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ φορολογηθῶσιν ὅπωςδὴποτε πάντα τὰ γερμανικὰ χρηματιστήρια. Μεγαλειτέρα εἶναι ἡ χρηματικὴ στενοχωρία ἐν Αὐστρίᾳ, ἐνθα τὸ συνάλλαγμα ἐξακολουθεῖ ὑψούμενον, δυσχεραῖνον τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Εἰς τὰς ὑψισταμένας οικονομικὰς δυσχερείας προστεθῇ ἄρτιως καὶ ἡ ἔνεκα τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου ὑπουργικὴ κρίσις, ἡ ὁποία κατὰ τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα λυθῆσεται ἡ διὰ παρατήσεως τοῦ Τάαφε ἡ διὰ διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσι τὴν ζοφερὰν ὄψιν, ἣν κατ' αὐτὰς παρουσιάζουσι τὰ γερμανικὰ χρηματιστήρια, καὶ καθιστῶσι πιστευτὴν τὴν πληροφορίαν ὅτι μεγάλην ποσότης ἰταλικῶν χρεωγράφων ἐπωλήθη κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις διὰ λυσὸν τοῦ Βερολίνου.

Μετὰ τῶν ἀλὺτῶν ζητημάτων εἶναι καὶ τὸ τοῦ ἀργύρου, ὅστερ ἐνδιαφέρει πάντα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ κατάργησις τοῦ νόμου τοῦ Σέρμαν, ψηφισθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς, εὐρίσκει φοδερὰν ἀντίστασιν ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πᾶν μετῴθεσεν μέσον, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς γερουσιαστὰς νὰ δώσωσι πέρας εἰς τὸ ζήτημα, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν μέχρι τοῦδε οὔτε αἱ ἐπὶ δύο ὅλα ἡμερονύκτια διαρκούσαι πολλαὶ συνεδριάσεις, οὔτε οἱ ἐπὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ὥρας ἀταγгалόμενοι λόγοι ἐνώπιον κενῶν καθισμάτων ἢ κοιμημένων νομοθετῶν, οὔτε τέλος πάντων ἐξαναγκασμὸς ἰσχύσεν εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους νὰ ψηφίσωσι τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου. Οἱ θιασῶται τοῦ ἀργύρου μένουσιν ἀκαμπτοὶ καὶ ἀκαταπόνητοι. Τοῦτο ἡνάγκασε τέλος τὸν πρόεδρον Κλέβελαντ νὰ δηλώσῃ ὅτι, ἂν ἐντὸς μῆδος ἐβδομάδος δὲν δώσωσι πέρας εἰς τὸ ζήτημα, θὰ διαλύσῃ τὴν Γερουσίαν. Ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν ἡ λύσις ἀναβάλλεται, ἐναναφαίνεται δὲ τὸ φάσμα τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ἥς θύματα ἐγένοντο 549 ἀμερικανικαὶ Τράπεζαι, καὶ ἐπανερχεται ἡ ἐμπορικὴ παραλυσία εἰς τὸν δραστηριώτερον καὶ μεγαλύτερον λαὸν τῆς ὑψηλίου. Εἶναι λοιπὸν καὶ τοῦτο ἐν τῶν ζητημάτων, ἀπερ συντελοῦσιν εἰς τὴν παράτασιν τῆς καχεξίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

Τὸ ἄπληρον τοῦ μέλλοντος τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων διατηρεῖ ἐν πλήρει στασιμότητι τὰ ἐλληνικὰ χρεώγραφα, πᾶσα δὲ ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοπία ἐξέλιπε κατὰ τὸ παρόν. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, αἱ ὁποῖαι προχθὲς ἐτιμῶντο 335, χθὲς προσεφέροντο εἰς τὰ 327, καὶ τὰ Λαύρια μένουσι παραμεινόμενα εἰς τὰ φρ. 35.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Περάν | Τυποθηρομαφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ